

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/113/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010873
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123010873.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 25.05.2023, sp. zn. 5PP/27/2023, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22.8.2023 v Trnave taktó

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd (ďalej len „okresný súd“) podľa § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) zamietol žiadosť odsúdeného A. B. (ďalej len „odsúdený“) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/129/2016 zo dňa 24.8.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/121/2017 zo dňa 7.6.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 1T/129/2016 zo dňa 14.5.2020 o neosvedčení v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Tos/79/2020 zo dňa 24.9.2020 a rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 1T/53/2021 zo dňa 6.6.2022.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil vecne zistením, že vykonaním zo zákona určenej časti trestu splnil odsúdený formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie, zároveň vo výkone trestu preukázal polepšenie a tak splnil aj jednu z dvoch materiálnych podmienok, avšak súčasne nespĺňa druhú materiálnu podmienku.

Prvú materiálnu podmienku vyhodil okresný súd ako splnenú, pričom vychádzal z hodnotenia riaditeľa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, z ktorého vyplynulo, že odsúdený mal správanie v celku na požadovanej úrovni, ústavný poriadok dodržiaval, príkazy príslušníkov sa snažil plniť. Disciplinárne odmenený nebol, má však evidovaný jeden priestupok voči ústavnému poriadku, keď vykrikoval z okna. Bol aj je pracovne zaradený, k plneniu pracovných povinností pristupuje zodpovedne, je samostatný a spoľahlivý. V ústave sa podrobil komplexnému terapeutickému programu na liečbu závislostí, liečebný režim dodržiaval a povinnosti si plnil. Resocializačná prognóza recidívy trestnej činnosti sa javí ako menej priaznivá. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní a spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie.

Okresný súd zároveň konštatoval, že práve druhá materiálna podmienka nebola u odsúdeného splnená, teda nemožno očakávať, že odsúdený by v prípade podmiennečného prepustenia viedol riadny život na slobode. Odsúdený je špeciálnym recidivistom, ktorý sa opakovane dopúšťal drogovej trestnej činnosti. Skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody po prvýkrát, neposkytovala okresnému súdu dostatočnú záruku vedenia riadneho života odsúdeným po podmiennečnom prepustení. Okresný súd ďalej poukázal na to, že odsúdenému boli ukladané prevažne alternatívne tresty, ktoré nepostačovali na zmenu správania odsúdeného a spôsob jeho života v súlade so zákonom. Do pozornosti dal rozsudok

Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24.8.2017, sp. zn. 1T/129/2016, ktorým súd odsúdenému v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 07.06.2018 sp. zn. 2To/121/2017 uložil za opätovnú drogovú trestnú činnosť podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 4 roky, čím odsúdenému poskytol ďalšiu šancu viesť riadny a usporiadaný život v súlade so zákonom. Nakoľko odsúdený v skúšobnej dobe ignoroval šancu správať sa v súlade s ustanoveniami Trestného zákona, Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 14.5.2020, sp. zn. 1T/129/2016 odsúdeného neosvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odkladu a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. V skúšobnej dobe podmiennečného odkladu sa odsúdený dopustil aj ďalších skutkov trestnoprávneho charakteru, za ktoré mu bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 6.6.2022, sp. zn. 1T/53/2021 uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd zároveň uviedol, že skutočnosť, že odsúdený spĺňa v zmysle hodnotenia riaditeľa ústavu podmienky na podmiennečné prepustenie a je schopný správať sa v podmienkach ústavu vzorne a na požadovanej úrovni neposkytuje súdu dostatočnú záruku vedenia riadneho života odsúdeným po podmiennečnom prepustení, a to najmä s prihliadnutím na nekritický postoj k páchanej trestnej činnosti v adaptačnej fáze výkonu trestu odňatia slobody a menej priaznivú resocializačnú prognózu. Z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie mal okresný súd za to, že náprava páchatelia a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Na základe vyššie uvedeného, nakoľko odsúdený nespĺnil všetky zákonom stanovené podmienky a u odsúdeného výkon trestu odňatia slobody doposiaľ plní len čiastočne svoj účel, žiadosť o podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť, avšak odsúdený ihneď po jeho vyhlásení zahlásil sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia krajského súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku (ďalej len „Tr. por.“), preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému odsúdený podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť bola podaná voči rozhodnutiu, voči ktorému je prípustná, podala ju osoba oprávnená – odsúdený, v zákonom stanovenej lehote. Zároveň preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil aj to, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Avšak okresný súd nie úplne správne vyhodnotil, že odsúdený svojím správaním vo výkone trestu odňatia slobody preukázal svoje polepšenie, pretože z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že nebol disciplinárne odmenený a má evidovaný jeden priestupok voči ústavnému poriadku. Vychádzajúc zo záverov hodnotenia riaditeľa ústavu a kriminálnej anamnézy odsúdeného je krajský súd toho názoru, že odsúdený sa len formálne prispôbil podmienkam výkonu trestu odňatia slobody, ktorý záver mimo iné podporuje aj resocializačná prognóza, ktorá je menej priaznivá na základe stredného rizika recidívy. Na základe týchto poznatkov v spojení s dobou už doposiaľ vykonaného trestu odňatia slobody krajský

súd zastáva názor, že nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že prvá materiálna podmienka u odsúdeného B. je splnená.

Okresný súd, ale správne a v súlade so zákonom vyhodnotil osobu odsúdeného, prihliadol na jeho trestnú minulosť, a dospel k správne mu záveru o tom, že odsúdený nedáva dostatočné záruky na to, že v prípade prepustenia na slobodu bude viesť riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane. Takéto očakávanie nie je reálne, pretože odsúdený má v odpise registra trestov celkom 6 záznamov. Nemožno neprihliadnuť na skutočnosť, že okrem iného bol odsúdený opakovane súdne trestaný za drogovú trestnú činnosť a za marenie výkonu úradného rozhodnutia. Bez povšimnutia nezostal ani ten fakt, že odsúdenému bol nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý si aktuálne odpykáva, pretože v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia nevedol riadny život v dôsledku spáchania ďalšej trestnej činnosti. K očakávaniu, že odsúdený v prípade podmienenečného prepustenia povedie riadny život nenasvedčujú ani skutočnosti vyplývajúce z hodnotenia príslušným ústavom na výkon trestu odňatia slobody, ktoré taktiež krajský súd pri skúmaní prognózy vedenia riadneho života vyhodnocoval. Na dôvažok aj na základe hodnotenia riaditeľa príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody krajský súd dospel k tomuto záveru, pretože odsúdený v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody nijakým spôsobom neprejavil snahu dať spoločnosti najavo, že to so svojim polepšením myslí vážne, keďže nedostal žiadnu disciplinárnu odmenu, záujem o vzdelávanie neprejavil, neabsolvoval žiaden rekvalifikačný kurz ani iné formy vzdelávania. K tomuto záveru prispieva aj fakt, že odsúdený si momentálne odpykáva nepodmienečný trest za zločin, teda z hľadiska závažnosti ide o závažnejší druh trestného činu za drogovú trestnú činnosť. Navyše odsúdenému už boli zo strany spoločnosti poskytnuté šance v podobe uloženia alternatívnych trestov a podmienenečných trestov, prostredníctvom ktorých mohol preukázať, že to so svojim polepšením myslí vážne, no tieto nevyužil a opätovne sa dostal do rozporu so zákonom.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal zákonom stanovenú dobu z uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Výkonom zákonom stanovenej doby uloženého trestu a v súčasnosti pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje pre záver o splnení zákonných podmienok na jeho podmienenečné prepustenie. Zmysel podmienenečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za plnenie príkazov a nariadení príslušníkov a zamestnancov zboru, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienenečné prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jej recidívy.

Odsúdený podľa názoru krajského súdu súčasne nespĺňa obe materiálne podmienky vyplývajúce z vyššie uvedeného ustanovenia, a preto okresný súd správne a v súlade so zákonom rozhodol, keď jeho žiadosť o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Záverom krajský súd konštatuje, že u odsúdeného je potrebné ešte zachovať ďalší prevýchovný a resocializačný proces v podmienkach ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Keďže krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.